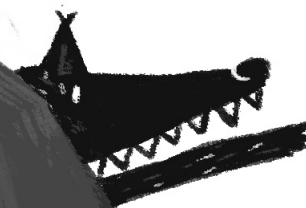

TRONG SƯƠNG MÙ

Trên bầu trời tím sẫm, những đám mây xám xịt bắt đầu chậm rãi giăng khắp nơi. Những luồng gió lạnh ẩm ướt tràn xuống, lạnh lẽo, len lỏi qua những tán cây. Có bóng ai đó đang đi trên con đường độc đạo lên núi.

“Chà, ở phía núi đằng kia, những con dê đang ngủ trưa trông mới ngon lành làm sao. Cứ như là chào mời ‘nào ăn đi, ăn đi’ ấy!” Kẻ đó dừng chân, vươn mình ra khỏi vách đá.

"Hừ, ta vòng qua bên đó, tạm lót dạ..." nói đến đây, kẻ nọ vội ngừng ngay lại, lắc đầu quầy quậy.

"Hừm, ăn nói kiểu gì đấy hử! Dù cho ăn dê khoái khẩu đến mức nào đi chăng nữa thì mi cũng đã hứa với Mei rằng sẽ không bao giờ ăn thịt dê nữa rồi cơ mà!" Nói xong, kẻ đó tự lấy tay cốc vào đầu "cộc... cộc", rồi lại tiếp tục leo núi.

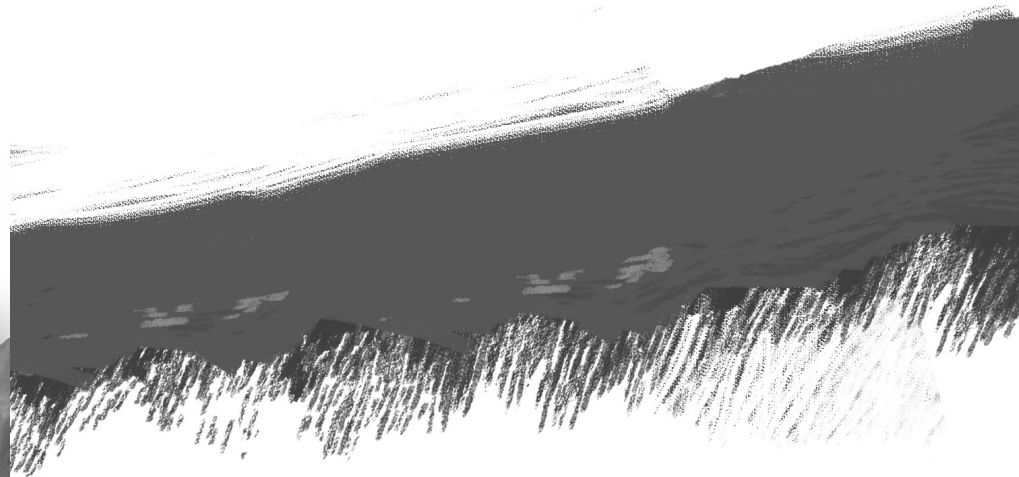
Đúng vậy, đó chính là sói Gabu, sống ở thung lũng Ngẫu Nghiến. Hình như nó đã hứa với chú dê tên là Mei như vậy thì phải.

Sói và dê, vào một đêm mưa gió đã gặp nhau trong căn lều tối đen như mực. Dù chẳng biết nhau là ai, nhưng chúng cứ trò chuyện vui vẻ cả đêm. Và sau cùng, chúng đã trở thành bạn của nhau từ lúc nào không biết.

“Chán mớ đời! Được ngày hẹn với Mei mà trời với chả đất lại...” Gabu ta ngước mắt nhìn lên phía trên đèo, tặc lưỡi.

Màn sương mù mỏng mảnh bắt đầu giăng giăng trên mặt đá xám xám. Dưới ánh nắng chiều, những ngọn núi phía xa xa cũng chỉ còn thấy mờ mờ ảo ảo mà thôi.

Trong lúc đó, từ phía bên kia của con đường độc đạo, chú dê tên Mei cũng đang trèo lên núi.

“Chà! Lần đầu tiên mình đến tận chỗ này. Gớm, tiếng là đồi Lỗ Nhỏn nên toàn đá là đá, mà lại gần thung lũng Ngẫu Nghiến nữa. Phải cẩn thận với lũ sói mới được!”